

[Elämä potkii päähän 2](#)

Tulin nyt vuodattamaan tekstin muodossa nykyistä tilannettani. Oloni on vain ahdistuneempi ja stressaan enemmän. Koulussa käyn vain sen takia, että näen ihastusta ja parasta kaveriani. Ruokahaluni on muuttunut olemattomaksi.

Syksyllä kävin säännöllisesti juttelemassa olostani koulupsykalla ja nyt joulun jälkeen ei uusia aikoja ole tullut. Olen koittanut kötdä terkallekin puhumassa, mutta jostain syystä hänen kanssaan puhuminen ahdistaa. Mielialani on melkein pä aina matalalla. Vain harrastaminen, paras kaverini ja ihastukseni saavat sen nousemaan. Koirani menettäminen on edelleen päässäni tummana möykkynä ja yksi sukulaisenikin kuoli tässä lähiaikoina. Turhauttaa, kun äiti päätti, ettei mennä hautajaisiin ja minulta ei edes asiaa kysytty.

Olen tämän vuoden puolella lintsannut satunnaisia päiviä ja nekin päivät olen vain viettänyt omassa huoneessani. Tänäänkin lintsasin ja eilen ratkesin tekemään pari viiltoa. Se tapahtui kuin transsissa ja heti jälkeen päin tuli hirveä morkkis ja huono olo. Vanhempien seurassa oleminen ei huvita eikä ulkonakaan huvita olla. Kokeet ja koenumerot stressaavat paljon ja tulevaisuus pelottaa.

Onnekseni minulla on paras kaverini ja ihastukseni. Kummatkin haluavat minuun pitää yhteyttä, vaikka yläkoulun jälkeen muutankin muualle. Mietin, uskallanko kertoa tunteista ihastukselleni. Tosin pelottaa, että se saattaisi pilata ystävyyskaverimme. Silti elättelen toivoa siitä, että hän pitäisi minusta. Ainakin yksi nettikaverini sitä vakuuttelee, kun kerron hänelle kaikkea mitä ihastukseni on tehnyt.

Elämä potkii päähän, mutta koitan jatkaa ja haluan jaksaa.